

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO PASKIRTIES ŽEMĖS ĮSIGIJIMO
ĮSTATYMO NR. IX-1314 5 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
NR. XIIIP-2464(2)**

Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2018 m. spalio 24 d. sprendimo Nr. SV-S-947 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 2 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Nepritarti Lietuvos Respublikos žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo Nr. IX-1314 5 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIIP-2464(2) (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Įstatymo projektu siūlomas reguliavimas apribotų žemės ūkio paskirties žemės sklypo savininko teisę laisvai, savo nuožiūra, disponuoti jam nuosavybės teise priklausančiu žemės sklypu. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnyje įtvirtintas fundamentalus nuosavybės neliečiamumo principas. Aiškindamas šią nuostatą, Konstitucinis Teismas yra konstatavęs (Konstitucinio Teismo 2002 m. rugsėjo 19 d. nutarimas), kad Konstitucijos 23 straipsnyje įtvirtinti nuosavybės neliečiamumas ir apsauga reiškia, jog savininkas turi teisę valdyti jam priklausančią turtą, juo naudotis ir disponuoti. Nuosavybės teisės, taip pat ir jos apsaugos institutas, visų pirma, yra išplėtotas bei detalizuotas pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) normas. Nuosavybės teisė yra suprantama kaip teisė savo (savininko) nuožiūra, tačiau nepažeidžiant įstatymų ir kitų asmenų teisių ir teisėtų interesų, valdyti, naudoti nuosavybės teisės objektą ir juo disponuoti (CK 4.37 str. 1 d.).

2. Žemės sklypo pirkimo–pardavimo sutarties sudarymas abiejų šalių susitarimu gali būti nukeliamas vėlesniam laikui pasinaudojant CK 6.165 straipsnyje įtvirtintu preliminarios sutarties instrumentu. Siūlomos Įstatymo projekto nuostatos susijusios su trijų mėnesių termino įsigyti žemės ūkio paskirties žemės sklypą nustatymu, apribotą galimybę asmenims sudaryti preliminarą sutartį, kuria įsipareigojama ateityje sudaryti kitą (pagrindinę) sutartį. CK 6.165 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad jei šalys nesusitaria dėl pagrindinės sutarties termino sudarymo, pagrindinė sutartis turi būti sudaryta per metus nuo preliminariosios sutarties sudarymo.

3. Įstatymo projekto tikslas užtikrinti, jog žemės ūkio paskirties žemės pardavėjo siekis pirkimo–pardavimo sandorį įvykdyti greičiau nei per metus, gali būti įgyvendinamas ir kitomis priemonėmis. Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad žemės savininkas apie sprendimą parduoti žemės ūkio paskirties žemės sklypą praneša pasirinktam notarui arba Nacionalinei žemės tarnybai. Pranešime apie sprendimą parduoti žemės ūkio paskirties žemės sklypą žemės savininkas privalo nurodyti žemės ūkio paskirties žemės sklypo naudotoją (naudotojus), jeigu žemės ūkio paskirties žemės sklypą naudoja kitas asmuo, ir pardavimo sąlygas. Taigi siūlomas Įstatymo projekte trijų mėnesių terminas pagal galiojantį teisinį reguliavimą galėtų būti įgyvendintas tokį pageidavimą išreiškus deklaruojant ketinimą parduoti žemės sklypą ir sandorio sudarymo terminą įvardijant kaip vieną iš pardavimo sąlygų.

Ministras Pirmininkas

Žemės ūkio ministras

Žemės ūkio ministerijos
Teisėkūros ir atstovavimo
skyriaus vedėjas

Marius Burleiga

2018-11-13

Violeta Stulpinienė

2018-12-13